

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Resolutiones disputationum de Jndulge[n]tiarum virtute F. Martini Lvther Avgvstiniani Vittenbergensis

Luther, Martin

[Wittenberg], 1518

VD16 L 5787

Con: IIII. Manet itaq[ue] poena/ donec manet odiu[m] sui (.i. poenitentia
vera intus) s[i]c[ut] vsq[ue] ad introitum regni c[o]elorum. Et hanc assero
& ostendo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-32315

sumpta poenitentia, ideo & sacramentum (.i. satisfactionem)
Aut quis negat, hucusque theologis quibusdam non paucis
licuisse, totam ferme scripturam corrumpere audacibus suis
distinctionibus & amphibologis nuper confectis, adeo ut
pro Paulo & Christo Paulocentonas & Christocentonas le-
gamus: Ego de germana & propria verbi locutus sum signifi-
catione, quam Christus in eo verbo voluit, aut saltem quam Iohannes
Baptista voluit, qui non habuit auctoritatem instituendi sa-
cramenti, & tamen venit predicans baptismum poenitentiae, dicens, poe-
nitentiam agite, Quod verbum Christus repetiit, ac sic non de sacra-
mento locutus satis credo intelligitur. Tamen esto illorum
somnia verum, Videamus quid sequatur.

¶ Christus sine dubio legislator diuinus est, & doctrina eius ius
diuinum, .i. quod nulla potestas mutare aut dispensare potest. Ac si
poenitentia in eo loco a Christo docta, significat poenitentiam
sacramentalem (.i. satisfactionem) & hanc potest Papa mutare &
de facto mutare per arbitrium suum, ergo vel Papa habet in arbitrio
suis diuinum, vel est in deum suum impetissimus aduersarius, irritum
faciens mandatum dei, Quod si hoc auderet asserere, non, qui ad lau-
dem dei & defensionem Catholicae fidei, & sanctae sedis Apostolicae
honoris & per veritatem reuelanda & erroribus suppremendis glo-
riatur sese disputare, denique si sic honorant ecclesiam, tuenturque
fidem, qui terrifico & immaniter (pene dixissem inaniter) iactato
titulo, haereticae prauitatis inquisitores volunt videri. Quid
quisque relictum est, vel insanissimis hereticis, quo & ipsi Papam &
sedem Apostolicam blasphemant & criminantur: Hoc ego non
inquisitores, sed inuitores haereticae prauitatis, libera voce pro-
nuntiarem. Tales & tam prudenter positae sunt fere omnes con-
clusiones, quas amplissima illa & innocentissima papyrus
passim circuleret, subiecta vanitati non volens. Quas si omnes
vellem confutare grandi volumine opus foret, & totum pene
Chaos Quartae Sententiae euoluendum cum suis scribentibus.
Sed tu lector esto liber & audax, quo possis ex hac vna dis-
cere omnes.

¶ CON: III.

Manet itaque poena / donec manet odium sui (.i. poe-
nitentia vera intus) scilicet usque ad introitum regni cae-
lorum.

Et hanc assero & ostendo.

¶ Primo, Certa sequela tanq̄ corollarium sequitur ex dīc-
tis. quia Si om̄is vita est p̄nitētia & crux Christi, non solū
in voluntarijs afflictionibus, sed etiā in rētationibus diaboli,
mundi & carnis. Quinetiā in persecutiōibus & passionib⁹,
vt ex p̄dictis, ex scriptura tota, ex ip̄iusmet sanctis sanctorū, &
omnium martyriū / exēplis patet. Certum est, q̄ crux illa vsq̄
ad mortē, & sic ad introitū regni durat.

¶ Secundo illud patet etiā in alijs sanctis. Sanctus Aug: p̄s
vñ. p̄nitētiales sibi sōciet scribi, & eos cū lachrymis orabat &
meditabatur dicēs, etiā si Ep̄us quicūq̄ iuste vixerit, non des-
bere tñ sine p̄nitentiā de hoc mūdo eum discedere. Ira & B.
Bern: Agonifans clarsauit, perditē vixi, quia tēpus perdidī,
Nihil habeo, nisi q̄ scio, quia cor contritum & humiliatum
deus non despiciēs.

¶ Tercio. Ratione, tam diu Crux illa p̄nitētię debet durare
donec sc̄m Aplūm destruat corpus peccati, & peccat ves-
tustas primi Ad̄e cū sua imagine, & p̄ficiatur nouus Adā ad
imaginē dei. sed peccatū manet vsq̄ ad mortē, licet quotidie
minuatur per renouatiōnē nētis de die in diem.

¶ Quarto, saltē p̄na mortis manet in om̄ibus, timor etiā
mortis, certe p̄na om̄iū p̄narū, & ip̄a grauior morte, i plus-
rimis, vt taceā de timore iudicij & inferni, de tremore con-
scientiæ &c.

¶ CON: V.

Papa nō vult / nec pōt remittere vllas p̄nas / p̄ter
eas quas vel suo vel Canonū arbitrio imposuit.

Hāc disputo, & doceri humiliter peto, & vt i p̄fatione ro-
gauī, ita adhuc rogo, manū porrigat qui potest & mea moria
attēdat. Priō colligamus ḡna p̄narū, q̄s fideles p̄nt pati.

¶ Prima ē æterna, geenna dānatorū, de qua nihil ad p̄po-
sitū, Certū est em̄, qd̄ hęc nec in sommi nec infimi pontificis
p̄tate ē, vt oēs in tota eccl̄ia tenēt, quā solus deus per remissio-
nē culpę remittit.

¶ Secūda est purgatorij, de qua infra videbimus in sua con-
clusionē, interim accipimus, non esse eam in p̄tate pontificis
aut vllius hominis.

¶ Tercia ip̄a volūitaria & euāgelica, de qua sup̄ dictū est, q̄
eā operetur p̄nitentiā sp̄ualis, sc̄m illud, i. Cor: xi. Si nos
ip̄os iudicemus, non vtiq̄ iudicemur a dño. Hęc est crux

B iij